

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975278339872/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

„Å Tak, Hr. Doktor — ja, det er endda en Glæde, at én —“ hendes Hånd, der var spæd som et Barns, men krummet af Arbejde og Ælde, glattede over hans Hovedpude.

„Se, Bek, jeg — ja, jeg tog Medisterpølse i Dag, for „Anne Hendrikke“ kom jo i Går, og jeg synes — det var så kønt et Solskin — at vi skulde flutte os lidt. Jeg købte den jo henne ved unge Gravemands.“

„Ih nej, Jomfru Lucie, så skal vi jo leve højt i Dag!“ smille Bek og prøvede på at komme op på Albuen for at sige Doktoren sømmeligt Farvel.

„Ellen,“ sagde Erik Lange, han sad ved Vinduet i hendes Stue, hvor han længe ikke havde siddet, og så ud over Havnen og Havet, der gled under det, nendeligt, nophørligt, uden Sejler og uden Røg. „Ellen, jeg tror, du har Ret: jeg må tafe med Folkene her, om jeg vil, de skal falte Tillid til mig og bruge mig mere, end de gør.“

Fru Ellen så hurtigt op henne fra Viftepalmen, som hun var ved at vande. Så bøjede hun roligt det blonde Hoved og vandede videre.

„Ja, det har jeg jo altid sagt,“ nikkede hun og rev med den lille Urtepotterive den fugtige Muld sammen om Roden.

„Ellen,“ sagde han lavt, „jeg har ikke villet sige det: men Kås og Faber, om du husker dem — de har forelagt Rigsdagen min Plan, mit Sanatorium — og de er ndnævnt til Læger dér.“

Fra Ellens Hoved løftede sig ikke, men hendes Stemme sitrede let, da hun svarede: „Kære Erik, det har jeg set. Jeg kunde ikke finde Avisen, da du var gået i Går, og gik så ned til Havnefogedens og lånte den.“

Han strakte Armen langt ud fra sig på Karmens broderede Pude.

„Så får vi måske blive her — i mange År.“

„Jeg har jo tænkt det,“ sagde hun dæmpet.

Han løftede Hovedet og så hen på hende.